

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony mocą postanowienia Tribunale di Roma (Włochy) z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie Claudia Capodarte i Stefano Macrino przeciwko Roberto Meloni

(Sprawa C-202/04)

(2004/C 179/11)

Dnia 6 maja 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Tribunale di Roma (Włochy), wydanego dnia 7 kwietnia 2004 r., w sprawie Claudia Capodarte i Stefano Macrino przeciwko Roberto Meloni.

Tribunale di Roma zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

„Czy art. 5 i 85 Traktatu WE (obecnie art. 10 i 81 WE) stoją na przeszkodzie przyjęciu przez Państwo Członkowskie ustawy lub rozporządzenia, zatwierdzającego ustaloną na podstawie projektu samorządu zawodowego prawników taryfę opłat minimalnych i maksymalnych za usługi (tak zwane pozasądowe), które nie są zastrzeżone dla osób wpisanych na listę owej organizacji zawodowej prawników, lecz mogą być świadczone przez każdego?”

Odwołanie wniesione dnia 10 maja 2004 r. przez Mühlens GmbH & Co. KG od wyroku czwartej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanego w dniu 3 marca 2004 r. w sprawie T-355/02 Mühlens GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM); inni uczestnicy postępowania przed Izbą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory): Zirh International Corp.

(Sprawa C-206/04 P)

(2004/C 179/12)

W dniu 10 maja 2004 r. Mühlens GmbH & Co. KG z siedzibą w Kolonii (Niemcy), reprezentowana przez T. Schulte-Beckhausena, Rechtsanwalt, wniosła do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich odwołanie od wyroku czwartej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 3 marca 2004 r. w sprawie T-355/02⁽¹⁾ Mühlens GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM); inni uczestnicy postępowania przed Izbą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory): Zirh International Corp.

Skarżący wnosi do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 3 marca 2004 r. (sprawa T-355/02) oraz decyzji drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 października 2002 r. (sprawa nr R-657/2001-2);

2. obciążenie OHIM w całości kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Strona wnosząca odwołanie twierdzi, że z powodu podobieństwa towarów i usług oraz podobieństwa w brzmieniu porównywanych znaków towarowych, Sąd Pierwszej Instancji powinien był dojść do wniosku, że w przypadku porównywanych znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94⁽²⁾.

Ze względu na to strona wnosząca odwołanie uważa, że Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej interpretacji przesłanek, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. b), i że w związku z tym zaskarżony wyrok należy uchylić.

⁽¹⁾ Dz.U. C 70 z 22.3.2003, str. 23.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1), w wersji zmienionej.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego, złożony przez Commissione Tributaria Provinciale, Novara (Włochy) mocą postanowienia z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie Paolo Vergani przeciwko Agenzia delle Entrate, Ufficio locale Arona

(Sprawa C-207/04)

(2004/C 179/13)

Dnia 10 maja 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony mocą postanowienia Commissione Tributaria Provinciale, Novara (Włochy), wydanego dnia 26 kwietnia 2004 r., w sprawie Paolo Vergani przeciwko Agenzia delle Entrate, Ufficio locale Arona.

Commissione Tributaria Provinciale zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

„Czy art. 17 ust. 4 bis D.P.R. 917/86 narusza, jest sprzeczny lub w inny sposób stwarza nierówne warunki traktowania kobiet i mężczyzn zakazane przez art. 141 (wcześniej art. 119) Traktatu o Unii Europejskiej i dyrektywę 76/207/EWG⁽¹⁾, przynajmniej w takich samych warunkach ulgę podatkową, obejmującą odprawy z tytułu dobrowolnego zakończenia stosunku pracy oraz kwoty wypłacane przy okazji odejścia na emeryturę, w postaci stawki opodatkowania obniżonej o połowę (50 %) dla kobiet, które ukończyły 50 rok życia i dla mężczyzn, którzy ukończyli 55 rok życia?”

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 14.2.1976, str. 40.